

Věc: přepis záznamu výzvědné skupiny operační č. XIV,
Západočeská divize BoS

Úkol: zjišťování informací pro pozdější využití ve
výcviku rekrutů, případně verbování

Jo, trapeři, zima tudle v horách je sakramentsky
krutá, tož dyž jste mně teda zaplatili kořku, podělím
se s váma vo svý vědomosti.

V prvý řadě je dobrý mít pořádný hadry, a nejlíp
dvojitou vrstvu kařat a tak tři až čtyři vrstvy na vrchu. Někej klóbrc
a rukavky jsou samozřejmostí, nehledě na to, že potřebujete dvoje
fusekle. Takže v prvý řadě potřebujete nějaký dobrý spodní prádlo, bo
jináč vám bude kosa, i kdybyste chodili v kožichu z kočkolišky
mývalovitý. Z předválečnejch let se dají najít takový srandovní věci,
řiká se tomu jégrovky nebo punčocháče, to je fakt dobrý. Dyž máte
kliku a najdete pod sutinama nepoškozený věci, hodí se i moirový
prádýlko, ale to si může dovolit jen Bratrstvo oceli nebo Enkláva.
Přeci jen tyhle vymoženosti jsou vzácný...

K tomu se hodí ještě tričko, na barvě nesejde, ale nesmí bejt moc
děravý, jinak je k ničemu. Na nohy si navlečte dvoje fusekle (pokud
nemáte jégrovky, pak stačí jedny) - první musej bejt delší, nejlíp
podkolenky, a přes to si dejte tlustý fusky, dobrý bejvaj vlněný, co
pletly před válkou starý báby. Teda pokud se vám je podaří splašit,
většinu už stačily sežrat krysy...

Tím máte vyřešenej základ. Další kus hadrů bude košile nebo rolák.
Kupodivu tohodle po válce zůstalo dost, díky bohům za armádní sklady.
No a pak si vezte kařata, pevný a nejlíp málo děravý. Jo, většinou
nebudou držet, takže pásek nebo konopná šňůra to jistí. Si představte,
že Enkláva dokonce nosí kšandy! Kde ty věci jenom berou... Jo, a potom
si voblíkněte svetr, nebo alespoň tlustou vestu. Zase, pletený věci
starejch bab sou naprosto nejlepšší, ale už jsou vzácný, většinou samá
záplata.

No, a zbejvá finále - dlouhej kabát, nejlíp starej předválečnej.
Stejnak ho většina z vás tahá celoročně, tož v poho. No, a ste
voblíknutý! Jo, teda pokud zrovna ještě nechcete voblíkat zbroj... Tu
doporučuju dát pod kabát, pokud je to možný, samozřejmě v energozbroji
je vám nějaký počasí putna. Každopádně kovovou zbroj je nutný dát přes
svetr, jinak budete klepat nehoráznou kosu. Oupulně nejlepšší je v
tomhle případě kožená nebo kevlarová zbroj, jenže tu z nás lovců nikdo
nemá, takže je to bezpředmětný...

Teď takový maličkosti, co zachraňuju život. V prvý řadě je to nějakěj
klobuk, nebo pletená čepice. Jsem kdysi slyšel BoSáckýho oficíra, jak
péroval nováčky, že prej "odhalená hlava znamená až 50%ní ztrátu
tělesné teploty a ve velkém mrazu vám hrozí zápal mozkových blan". No,
já to moc nechápu, ale zima vám bude, to mi došlo. A omrzliny uší, to
je svinstvo! Tjo, pak jsou dobrý nějaký rukavky, nejlíp takový, aby
jste v nich mohli mačkat spoušť u kvěru. Důležitý jsou i boty, starý
armádní dobře posloužej, ale musíte je dobře vošetřit. Předválečného
krému na boty se moc nedochovalo, dost ho maj snad jen v Enklávě a v
Bratrstvu... i když slyšel jsem, že něco zkoušeli vyrobit i Drancíři,
ale nakonec z toho prej byla zas jen kořalka... Jo, ale vy radši
použijte zvířecí sádlo, tím boty napustě, a pak vám boty jen tak
nepromoknou.

No a nakonec, kolem krku si vomotejte nějakou hadru, tím zabráníte
dalším ztátám tepla, navíc se to dá použít jakou rouška, když nechcete
dejchat všechno to svinstvo v radioaktivní vánici. Navíc pak nebude

vidět pára, co vám stoupá vod huby, a když se plížíte, tak to tlumí vaše astmatický funění. A to nemluvim vo tom, že se do teho hadru můžete zahryznout, když vás potom něco bolí...

Takový malý zlepšení jsou návleky na nohavice. Díky týdle vychytávce vám nenapadá sníh do bot, když se budete prodírat závějema. Je to v podstatě stopu dlouhej rukávek, kterej přetáhnete přes spodní okraj nohavic a vršek boty. Takovej malej fígl - je lepší si je nasadit před tím, než se vobujete, pak se nemusíte prát s kanadama a nehrozí vám, že si ten návlek rozškubnete. Jo, návlek je lepší páchat z nějaký umělý tkaniny, na tom sníh tolik nedrží. Vlněný věci jsou hned volepený vod sněhu a pak se s tím blbě lozí po kopcích.

Takže esli ste mě poslouchali a máte túto vošacení, můžete klidně vyrazit i do mínus třiceti a nezdechnete. Do větších mrazů už jsou lepší kožichy, a nebo armádní polárnická výbava. Ta se ale blbě shání, prej na severu tohodle kontinentu jsou kryty, zahrabaný pod ledem... Nějakejch pár šilenců se vydalo ty sklady najít, a z dvaceti se vrátil jeden. Mlel něco vo barbarech a monstrech, čert ví co se mu hnulo v lebzně. Jenže taková historka moc na teple nepřidá...

Mňo, důležitý je i spaní v mrazu. To je docela kumšt, a né každej to zvládne... Potřebujete velkej bág, celtu nebo karimatku, velkej kus igelitu, mačetu nebo sekyrku, dobrej spacák nebo deky, a nejlíp zvířecí kožichy. Najděte si plac, nekde v závětří. Lepší je spát v lese než v budovách, princip je ale stejnej. V prvý řadě musít svou noclehárnu očistit vod sněhu, musíte se dostat až na pevnej podklad. V baráku stačí odhrabat bordel a kosti. Jakmile máte plac vygruntovanej, popadněte mačetu, nebo sekeru, a vyražte na chvojí. Musíte dávat majzla, aby vás neviděl nějakej domorodec, většinou pak držkujou a vyvolávají zlý zelený duchy. Netlemte se, takovej duch dokáže udělat pěkněj vítr, sám jsem to zažil. Tak vodsekněte jen nejspodnější konce větví, nejlíp z mutovaný smrkovice. Chvojí pak rozložte pod sebe, musí to bejt silná vrstva, jinak se druhej den nevzbudíte...

Na chvojí hodte kus igelitu, nebo alespoň celtu. Pokud máte kůži z medvěda nebo prasoovce, máte hotovej plac k přechrápnutí. Když ne, tak musíte vzít karimatku, spacák a rozdělat si spaní. Pro větší pohodlí můžete přehodit přes spacák deku, nebo si tu deku dejte do spacáku, když je slabej. Nakonec, pokud to je možný, udělejte si tak metr vod pelechu malej vohýnek, abyste si mohli vohřát nohy a boty. Je dobrý kolem ohně rozložit chvojí, páč jinak budete mít všecko vod bahna. Jo vy měšťáci, chvojí neni chrastí, tak bacha na to, jinak místo pelechu si vyrobíte pohřební hranici! Připravte si zásobu dříví, aby jste si mohli vohřát večeři a usušit boty, kalhoty a návleky. Pokavaď máte ve šlápšuchách mokro, snažte se vyhrabat předválečný noviny a nacpat je do bot. Zmuchlejte je do koule a nacpěte dovnitř, tím vytáhnete vlhkost. Na noc sundejte kabát a svetr a zachumlejte se do příkrývek. Hlavně si nezapomeňte na noc vyměnit ponožky, jinak budete klepat kosu! Jo, ten sundanej svetr si můžete omotat kolem nohou a kabát mít místo polštáře. A dobrou noc! Ráno, jestli jste neumrzli, si akorát povylezte ze spacáku a z tý trochy dříví si rozdělejte vohníček. Z bot vytáhněte noviny, pak je můžete věnovat bohům jako zápalnou oběť. Jestli se vám nechce lízt do zmrzlejš bot, nahřejte si je, udělejte si čajíček, hlavně se voblečte do toho svetru. Vobujte se, skočte se vychcat, sežerte snídani a začněte balit. Pokud nejste v oblasti zamořený nájezdnicama nebo Otrokářema, spalte to chvojí a ohniště zlikvidujte. Ta trocha popela co zbyde, nic nezapálí a na jaře po ní moc nezůstane.

Ale copak, další kořka? Hm, co za to...

Tak jestli chcete jít zimní Pustinou beze strachu z toho, že vás nějaký magor bude stopovat, zjistěte si počasí. Když fouká vítr a sníh je prašan, je to supr, pak se nemusíte starat o nic. Pokud táhnete troskama měst, máte smůlu, snažte se jít co nejvíc skrz budovy. Pokud jdete lesem, záleží na množství sněhu. Když je ho máloa je mokrá, snažte se občas zklepat sníh z větví do vašich stop a zmizte v mlázi. Pokud v lese sníh není, je to stejný jako jindy v roce. Pokud sněží, a je jedno jestli v lese nebo na pláni, vezte provaz, nasekejte větve z nějakýho jehličnatýho stromu a udělejtez toho takový improvizovaný pometlo, kerý na provaze potáhnete za sebou. A voilá, zametete stopu a sníh jí skreje, že se ani ranger z Böhmischerwaldu nechytá! To víte, tam u nás je divočina a hustý lesy, ček musí znát různý finty.

Jenže co dělat, když na vás někdo číhá? Jednoduchá rada - mějte pistoli pod kabátem, aby vám nezamrzla. Puška v prackách většinou vytuhne a na vlastní voči jsem viděl, jak energetickéj člunek ve velkym mrazu nenabil laserovou pušku. Ten maník měl tenkrát problém, že já měl tomahawk... Heh, to byly časy...

Ale co bych vás krmil historkama, to by jste museli přidat pečenou krysu! A vůbec, bude ještě nějaká kořalka?

Konec záznamu, podepsán písař Klement.

Založeno do XIV. svazku průzkumného oddílu Západočeské divize Bratrstva Oceli